

УВОДНА РАЗМАТРАЊА

Процес управљања у пословању сваке организације има огроман значај за њен успех или неуспех. Наиме, да би се остварили дефинисани циљеви организације, активностима и процесима унутар ње мора се управљати. Свакој организацији је потребан менаџерски тим који је одговоран за сагледавање будућих последица садашњих одлука, изградњу организације и испуњење циљева организације и осталих интересних група. Да би биле успешне, организације морају да инвестирају у образовање и науку, да улажу и информативну опрему, раде на континуелном усавршавању и развоју креативности, не само појединаца, већ и тимова. У таквим условима, образовање и програми едукације имају за циљ да се повећа ефикасност људских ресурса, да их усмере на најбољи начин доношења одлука и развијање креативне и тимске атмосфере. У питању је континуирани процес, путем којег се обезбеђују „прави људи на правим местима“.

Због њихове улоге и значаја, групе и тимови су предмет пажње бројних истраживача који припадају различитим научним областима, односно, дисциплинама (социологији, психологији, педагогији, менаџменту итд.). У већини удбеника менаџмента, управљање људским ресурсима, односно, управљање групним процесима се анализира у оквиру менаџерске функције организовања, јер је ова значајна активност тесно повезана са питањима поделе рада, дизајнирања посла и дефинисања организационе структуре. У овом раду, у жељи да се укаже на сву њену сложеност и тесну повезаност са питањем лидерства, мотивације, комуницирања, кооперације, управљања конфликтима у процесу остваривања заједничких циљева, више је везујемо за менаџерску функцију вођења, где ће бити размотрена и тимска организациона структура везана за праксу.

Непосредни повод за истраживање насловљене теме је, управо, у настојању да се укаже да је побољшање конкурентске позиције било које организације једино могуће уколико се унапреди менаџмент људских ресурса и створе креативни тимови са високим перформансама. Сходно томе, као **предмет** научног истраживања магистарске тезе, могу одредити управљачке ситуације, које карактерише изразито висока комплексност, са становишта формирања, изградње и развоја тимова, јер само на тај начин могу се створити релевантне претпоставке да тимови могу адекватно и ефикасно одговорити на нове изазове,

односно, захтеве које окружење динамички поставља у функционисању савремених организација.

Циљ истраживања је да се размотре, утврде и прикажу теоријске, методолошке и апликативне моћи тимова, као специјалних врста група чији чланови имају комплементарне вештине, јасне циљеве, узајамно поверење, добру комуникацију, ефикасне лидере и производе, константно, аутпут високог квалитета. Заправо, циљ рада је да прецизира услове, начине и дomete коришћења резултата њиховог понашања и начине максимизирања њихове тимске ефикасности, као и да укаже на потребу формирања топ менаџмент тимова и њихову структуру.

Водећи рачуна о предмету и циљевима истраживања, постављене су три основне научне **хипотезе**, релевантне за укупно конципирање магистарске тезе:

1. Ако је кључна компонента ефикасности организација 21. века тимови високих перформанси, онда се они морају формирати и развијати, јер се само на тај начин могу створити релевантне претпоставке за ефективно и ефикасно управљање.

2. Ако тимови могу, захваљујући ефекту синергије, остварити далеко боље резултате, онда је један од веома битних задатака менаџера формирање и обезбеђење ефикасности тимова, стварање групне кохезије и искоришћавање радног, креативног и интелектуалног потенцијала свих чланова.

3. Уколико су перформансе сваке организације битно условљене начином функционисања тима, односно, знањем, професионалношћу, вредностима и ставовима његових чланова, онда је задатак топ менаџера да избором адекватних чланова тима створи услове за његово успешно функционисање, односно, да им помогне да развију потребне способности и стекну знања, тако да сами могу да створе окружење у коме су вољни да ризикују, да напредују, да преузму одговорност и да користе своју креативност.

У разматрању одређеног предмета истраживања, сходно циљевима и постављеним научним хипотезама, у магистарском раду су коришћене различите **методе** теоријског и емпиријског истраживања. Метод анализе и синтезе, у смислу прикупљања, селекције, обраде и анализе релевантне теоријске грађе и резултата претходних истраживања. Метод индукције, који полази од појединачног ка општем и метод дедукције, код којег се, на бази општих оцена, изводе закључци на посебном и појединачном нивоу. Метод компарације и аналогije, односно, поређења различитих пракси земаља развијене тржишне економије, као и дескрипције, у смислу детаљног описа битних чињеница. За приказивање релевантних података коришћени су табеларни прегледи, графички прикази и развијено је низ илустрација.